

[Augsburg], 15. Mai 1566

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 286 v-r.

Steinmann Nr. 776.

Lit.: Husner S. 161; Steinmann S. 49 (mit Auszug).

S. P. D. Aequè incertum me literae tuae de nostris rationibus dimiserunt atque acceperant, propter dubitationem de hisce tuis verbis meam (Si quid vltra id quod à te accepi, reperies: a me non peti. Sin minus: cupere aliunde sarcire, persuasiss[imum] habeas.) Nam hi libri, quibus ascripta nunc demum precia sunt, conficiunt, vt opinor, ad 77 f., et illi, quibus ne nunc quidem, vt conijcio et ex numero foliorum et ex caeterorum aestimatione, ad f. 16. Summa f. 93. De his decedunt f. circiter 24 detrahendi de 400 f. quos amplius quam nostra rationes conficiebant, a me accepisti. Bibliopolarum rationes ita ratas habebo (Nam certè à nonnullis iniqua precia statuta sunt) si adhuc 12 f. circiter de summa decedere passus fueris, et tu cum illis arbitratu tuo transegeris.

f. 93
24

12. Item 3 pro Graeco Ptolemaeo quem remisi.

Restabunt f. 54 quos tibi Senatus Augustanus debet. Haec conditio si tibi placuerit: curabo primo quoque tempore, vt ea pecunia vel Basileae tibi vel hic, cui tu iusseris, numeretur. Nihil iniqui, nihil gratuiti postulo. Aequitatis vtrinque rationem haberi velim: quam ego 54 f. circiter tibi adhuc debitum, definio: Sin alia tua regula et ratio fuerit: id quoque ad me quamprimum, si me amas, et si me tibi amicum vis, perscribito. Curabo, quantum in me erit, vt tibi satisfiat, vtqüe ego hac obligationis molestia, grauiore quàm credas, liberer. Illud item curae tibi esse velim, vt defectus compleantur, quorum te nullam in tuis literis fecisse mentionem miror, et alia quoque dissimulasse silentio, cum imperfecti libri sint bibliothecae dedecus.

Consul Hainzelius aliquot libellos à te accepit. Is tibi S[alutem] D[icit] et suas quoque rationes a te confici vellet, teqüe rogar Hospiniano vt signifiques, priuilegium esse impetratum, quod intra mensem se missurum putet. Sunt enim scribae Caesarei occupatissimi.

De Cedreno cum alijs nonnullis libellis tibi gratias ago. Carinus item, qui se effecturum sperat, vt 200 f. quos Fuggeris debes, pro dedicatione Chalcondylae et nauata Cedreno opera, tibi condonentur. De meis lucubrationibus nihil scribo, cum meam sententiam iampridem acceperis. Vbi te rem seriam agere video, nec ipse cessabo. Νῦν δὲ τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα τίς πονοῖ μάτην;

Si quid in Isocrate Willero tradito, peccatum à me est, graues do paenas, non auariciae, quae nulla in me vñquam fuit, sed festinationis et credulitatis. Typographus enim nec satis peritus artis, et magnus cessator, deformat et differt lucubrationem meam, dum omnes hospites atque amici mei hinc discesserint, quos hoc literato munusculo excipere decreueram. Nam, ne sis nescius, praeter 60 Isocrates ne obolum quidem nummatus ille mihi dabit.

Demosthenem Graecum vnà cum Indice olim a me confecto tibi mittam vbi voles. Latinum etiam non multò pòst, vbi typographica errata prius sustulero, et controuersa loca notauero. Nam accuratiorem recognitionem vsque ad annotationum perfectionem differendam esse censeo.

Graecum Isocratem totum correxi accuratè. Is tuus est, sed Latinus è regione ita est, στιγματίας, vt non putem compositores commodè lecturos. Itaque differendum, dum nostrâs

hic, reliquas 5. aut 6 orationes absolverit. Graecolatinum cum commentarijs et gnomologijs et Phraseologijs impedimento fore Willeriana distractioni non existimo. Sed tamen prudentiae tuae fuerit, neque offendere eum, qui te iuuare potest, neque facere alteri, quod tibi fieri nolis. Sed hoc vt et alia, prudentiae tuae committo, teqüe valere et rebus secundissimis vti ex animo opto.

D. Charinus per valetudinem scribere tibi non potest, sed multam salutem tibi optat. De Cedreno gratias agit. Pro Ecclesiastica historia, domum reuersus, tibi satisfaciet. Sua enim officia, quae praestat amicis, vult esse gratuita. Syngrapham tuam tibi remittit, re confecta apud DD. Fuggeros, ne quid à te petatur 200 f. illorum nomine (tuum erit (quod ipse vltò facturus es) DD. Marco et Ioanni Fuggeris agere gratias.) Vale. Idibus Maij 1566.

Hiero[nymus] Wolfius T[uus].

eigenhändiger Zusatz von Ludwig Carinus:
Tuus Carinus.